

Издаје Недјељом.

Цијена:
За ЦРНУ ГОРУ и АУ-
СТРО-УГАРСКУ (с БОС-
НОМ и ХЕРЦЕГОВИНОМ)
на годину 6 ф., на по год.
3 ф., на четврт године 1 ф.
и 50 новчића.

За све остале земље у
ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на
годину 20 франака, на по
године 10 франака, на чет-
врт године 5 франака.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Преплата шаље се у
плаћеним писмима непо-
средно администрацији Гл.
Црногорца на Цетиње, а
може се и картом уплати-
ти на пошту у Котор.
Дошле пише у уредниш-
тво. Рукописи се не враћају

За огласе плаћа се од
реда 5 новчића. За веће
и на дуже вријеме шаље.

ТЕЛЕГРАМИ „ГЛАСА ЦРНОГОРЦА“.

Беч, 3 јула. — Јучер у јутру
прошао је српски краљевић овуда, на
подне је стигао у Будапешту, гдје га
је чекао Краљ Србије те одмах крену-
ше даље. Синоћ је Краљица Наталија
дошла у Беч.

Киј, 3 јула. — Цар Вилхелм II
стигао је јутрос овамо и кренуо је на
11 часова, на броду „Хохенцолерн“,
да се састане с руским Царем, пошто
је одржао смотру над убојном морна-
рицом њемачком, која га прати на
састанак.

Париз, 3 јула. — До сад је „на-
родна слава“ (fête nationale) прошла
без незгоде. У Лонгшану је предјед-
ник Карно са министрима и предјед-
ницима Сената и Камаре био на смо-
три војске. Чули су се ријетки гласови:
„Живно Буланже!“ на што су
други гласови одговорили: „Доље Бу-
ланже.“ — Буланжеру је боље, само
има нешто тешкоће при дишању.

Беч, 3 јула. — Краљ Србије сти-
гао је са краљевићем синоћ у Био-
град и дочекан с великим одушевље-
њем. Град је освијетљен и накићен
заставама.

Париз, 3 јула. — Јуче није било
никакве озбиљне манифестације, ни-
каква нерета. Полиција је затворила
њих 80, но само су 5 задржани у за-
твору, остали су брзо пуштени. Здравље
Буланжерова доста је повољно.

Беч, 5 јула. — Службено је јав-
љено у Копенхаг да ће Цар Вилхелм
II доћи у походе данском двору. При-
је ће походити шведски двор у Сток-
холму. Цар Вилхелм очекује се у
Кронштату у четвртак на подне.

Рим, 5 јула. — Новине „Italie“
увјеравају да ће Цар Вилхелм похо-
дити Краља Умберта у Риму мјесеца
октобра, пошто буде походно Кесара.

Берлин, 5 јула. — Царицу удору
Викторију овластио је Цар Вилхелм
да се од сад назива „Царица Фри-
дрих“.

Беч, 5 јула. — Министар иностра-

них дјела, граф Калноки, стигао је у
Ишл.

Цариград, 5 јула. — Како је бу-
гарска влада на срамоту приграбила
вожњу на жељезници од Белова до
Вакарела, друштво жељезничко (société
de rascordement) протестовало је у
Порте те искало посредовање фран-
цуског посланства.

Рим, 5 јула. — Обавијештени
крugови овдашњи не потврђују глас
листа „Italie“ да је Цар Вилхелм
науми мјесеца октобра доћи у Рим.

Петроград, 5 јула. — Наређено
је да руска морнарица дочека њемач-
ког Цара у Кронштату. За то су Цар
и Царица кренули синоћ у Кронштат,
па ће отуд у Петергоф. „Journal de
St. Pétersbourg“ поздрављајући долазак
Цара Вилхелма, узда се да ће тај
састанак бити нова потврда политике
мира.

Беч, 7 јула. — Јот „Хохенцолерн“
са Царем Вилхелмом прошао је јутрос
крај Дагерота у Естландији.

Сриједац, 7 јула. — Овдје се
побија глас да је бугарска влада си-
лом заузела пругу Белово-Вакарел.

Париз, 7 јула. — Краљица срп-
ска дошла је овдје. — Сједнице ску-
пштине одложене су.

У Венецуели букула је буна.

Рим, 7 јула. — По „Фанфули“
неће Цар Вилхелм доћи у походе Краљу
Умберту прије прољећа. Вели да су
папски посланици упућени да приволе
повјерљиво њемачку владу, како би се
Цар склонио да не долази у Рим.

Кронштат, 8 јула. — Јот „Хохен-
цолерн“ доједрио је јутрос и поздрав-
љен је грувањем топова са свијех
фортица и убојних бродова. Оба се
Цара поздравиле. Цар Вилхелм цје-
љивао је руку Царици која га је че-
кала на мосту. Цар Вилхелм носио је
руски, а Цар Александар пруски му-
дир. Оба Цара кренуше за тим у
Петергоф, а народ их је одушевлено
поздрављао.

мприс. А не хтје на дивљаку наврну-
ти питому, него страсно, као вазда,
очекиваше чудо, на име надаше се да
ће јој стабљика донијети право пито-
мо цвијеће. Она играше око свога ру-
косада, понављајући у заносу: „Ја
сам овака!“ А кад јој се ругаху ради
дивљаке истргауге с крај пута, сми-
јаше се и она, премда јој ћаху очи
заводити. Очи њезине љубичасте боје
гледаху сваког дана блаже, а кад би
растворила уста, синули би зубићи
међу дугуљастим образима, чему олет
доликоваше плава злаћена коса, меке
попут учињене вунице. Анђелија је
брзо расла, али јој месо оста чврсто,
стас витак, врат поносит и обао, а
плећа њежна. Еле, дјевојче весело,
здраво, лијепо као ријетко које, пуно
чара — дјевојче, коме се развијаше
невино тијело и коме душа бјеше
чиста.

С дана на дан Анђелија биваше
милија Хиберу и жени му, те обоје
мишљаху да је посвоје, али о томе не
говораху, бојећи се да им се стара
рана не повриједи. С тога онога јутра
кад се муж накани те исказа шта ми-
сли, жена удари у плач. Ако се Анђе-
лија узме за богом-шћер то значи да
се изгубила нада икад имати свога дје-
тета! Занета није се могло већ на то

ИЗ НОВИНА.

Под насловом:

„Општи имовински законик“ за
Црну Гору, пише биоградски „Одјек“:

Законик, који је написао за Црну Гору
проф. В. Богичић, има шест одјељака и
1031 параграф. По одзиву страних приказа
о овоме законуку — он је први покушај,
да се на широко примјене појмови и
обичаји у законодавству.

Одредбе овога законика које се тичу
породице заслужују особиту пажњу. Имо-
вински односи чланова породице изведени
су на начелу задруге, које је помирено с
духом нових прилика живота. Задружну
породицу, која се сачувала у Црној Гори,
законик је заштитио од распадања. Шти-
тећи заједницу породичног имања и свију
чланова у породици према старим обича-
јима, законик у исто вријеме допушта у
по њеким случајевима и личну својину.

У новије доба многи Црногорци иду
у Цариград, Александрију и друге вароши,
да траже зараде. Због овога је било по-
требно, ограничити стара патријархална
правила, по којима је заруга таквих људи
морала плаћати све дугове и штете које
су они чинили, а то је многе породице
разоравало.

Приватном међународном праву за-
коник је посветио више од 20 параграфа,
у којима је подробно и тачно одређено
дјелство иностраних закона у књажевини.
Они су приметно ограничени.

Куповина земаља у књажевини, до-
пуштена је при таким условима, који обез-
бјеђују сеоски свијет експлоатације од зеле-
нашке. Прелаз непокретне својине из једне
руке у другу, али с правом уживања за
све — шуме, воде, паше, — допушта се
само с тим условом, ако нови сопственици
живе на кулшевој земљи и обдјелавају је.
Теме је уклоњена могућност груписања
земља у једне руке.

Непокретне својине странци не могу
имати у Црној Гори друштво, ван ако им
књаз поклони; а нико, сем књаза, не може
ни поклонити, ни продавати странцима не-
покретну имовину.

Право уговора у законуку је веома
добро разрађено. То је читав систем,
која потпуно хармониче с приликама на-
родног живота и захтјевима правне теорије.

Законик је одредио двадесет врсти
уговора. Теорија њихова у законуку је
изложена послје одредаба тих врста. То
је у њеку руку новина, која упрошћава и
олакшава народу могућност појимања са-
мог закона.

Све одредбе и сва објашњења, без
којих не бива никакав законик, у овоме су
законуку скупљене уједно и стављене у
VI. и посљедњи одјељак законика. Овај

рачунати у њихову добу, и жена при-
стаде дирнута ради те лијепе намјере.
Кад казаше Анђелији она проплака о
врату госпођи на господину. Споразум-
јеше се лако. Она ће већ остати у
њиховој кући, која је и тако пуна ње-
ног трага и као подмлађена њеном
младошћу и весељем. Али већ па пр-
вом кораку једна их препријека сне-
весели. Судац Гранспир с којим се по-
савјетоваше, доказа им да малу не могу
узети као посвојче док не постане пу-
нољетна. Тако закон хоће. А по што
видје како их та вијест ражалости, на-
учи их да се приме старатељства над
малом: свако чељаде, по што наврши
педесет година, може узети под зако-
ниту заштиту дијете коме је мање од
петнаест. Године се слагаху с обије
стране, те они одмах на то присташе
и још обрекоше привзати је са свим
својому опоручи. Судац узне се то и
писа управнику опће сиротињске при-
номоћи, који је по закону заједнички
старатељ све наукашене дјете и који
треба да у такој прилици ту своју
дужност на друге пренесе. Одмах се
поведе кратка истрага од стране вла-
сти, и исправе се послаше у Париз,
те се већ не очекиваше да позив да
намијењени старатељи приступе и дођу
у суд, да им се дијете по закону пре-

одјељак личи у њеку руку на Јустинија-
ново de verborum significatione.

По јасности и простоти језика црно-
горски је законик, чисто законик за народ,
— и то је једна од његових великих
добрих страна.

Проф. Богичић спрема сада опширно
објашњење начела и система овога законика.
Јевропеки правници обратили су паж-
њу на овај законик и већ се у штампи
појавило неколико опјена о њему.

Под насловом „Руска Слава“ има
шабачки „Либерал“ од 23 јуна бр. 12
овај уводни чланак:

Петнаестог јула ов. год. навршује се
равних девет стотина година од оног доба,
кад је народ руски под својим кнезом
Владимиром прешао у хришћанску вјеру.

Руски народ се је ријешило да про-
слави ту хришћанску деветесто-годишњу
славу на један начин, који одговара вели-
чини и сјају руског имена, и с тога је
углављено, да се у вароши Кијеву при-
реди деветесто-годишњи јубилеј руског по-
крштења.

На ту хришћанску славу доћи ће
народ од Финске, Курске, и Лиске; од
Пољске, Волинје и Подолије; од Архан-
гелска, Новгородска и Крима; од Харкова,
Кавказа и Казана; од ријеке Иртуша, Је-
нисеја и Лена; од Аму Дарја и Аралског
језера; једном ријечи, све што под моћним
скиптром Александра III. благословено жи-
ви, доћи ће у Кијеву на велику руску
славу.

Цео свијет дакле од Нијемена и Виеле
па до Камчатке, а од црног и каспијског
па до сјеверног мора биће ту заступљен.

Осим тога доћи ће на ту велича-
ствену славу руског народа и заступници
цијелога православног свијета, од Србије,
Грчке, Бугарске, Црне Горе, Босне и Хер-
цеговине, Македоније, Турске, Чешке, Хр-
ватске и Војводине.

Сваки Србин који иоле може и коме
допуштају његова материјална средства,
требало би да не пропусти лијепу прили-
ку гдје се може да упозна са дивним обича-
јима руског народа и да види са каквим
дубоким осјећајима руски народ своју
хришћанску славу слави.

Ко у Кијеву оде, тај ће се са својим
рођеним очима увјерити, шта значи вели-
чина руске царевине, шта значи свијетско
карактер и сјајно достојанство руског на-
рода.

О томе причати ономе, ко још видио
није, све је забадава.

Само онај који оде у свету Русију и
види шта се тамо ради; који упозна как-
вим духом дише велики руски народ, тај
тек може да појми и да оцијени неизмјерну
величину и славу руског народа, тај тек

да, кад ли Хиберу и жену обузе нека
позна сумња.

Прије него што се дјевојчица
посвоји, неби ли право било потра-
жити њезину породицу? Ако ли јој је
мати још у животу, зар онда није
право увјерити се да ли је са свим и
од своје воље напустили дијете? Осим
свега тога поче их морити мисао о
подријетлу Анђелином, о не знању али
може бити гњилом коријену коме је
она изданак. Та их сумња поче тако
гриести да обоје не могаху спавати
поћу.

Из пенада Хибер крену пут
Париза. То би необичан дога-
ђај у његову тихом живовању. Он се
изговори којекако Анђелији, причајући
да је потребит његов позлак, и да
ће у двадесет и четири сахата трести
све што има. Али дани протекше му
залуду у тој великој вароши; наиђе
на препријекне сваке врсте; читаву
недјелу дана потупаше од једне власти
до друге, управ од немила до недрага,
те уморан и зловолан готов бјеше да
очаја. Најприје у управи сиротињско-
га дома примаше га немарно и реко-
ше му да је правило у томе заводу
не обавјештавати никога о родитељи-
ма находа, док они не постану пуно-
љетни. Два јутра заособ отираваше га

ЛИСТАК „ГЛАСА ЦРНОГОРЦА“.

С Н О В И.

Приповијетка Емили Золе.

Овлаштен пријевод.

II.

(Наставак.)

Тако Анђелија од 15 година по-
ста дивна дјевојка. Одиста ни усам-
љени живот, ни радност, ни црковна
угодна сјен, нити житија лијеших
светица не начинише од ње анђела,
или са свим савршено чељаде! У ви-
јек је јоште заносаше жестока њезина
нарав, често и ненадно показиваху се
њенз мане скривене у закутку душе,
који се занемарило заградити. Али
дјевојка стиђаше се својих погрешака
и жељаше бити савршена, јер она бје-
ше колико добра и чисте душе, толи-
ко жива и невјешта свему!

Хибер и жена му обичаваху два
пута у години одшетати на далеко, а
то је бивало о Спасову и Тројичину-
дне. Враћајући се с те шетње, Анђе-
лија ишчупа једну дивљу ружу и пре-
сади је у свој вртић, пак наста оке-
ње, залијевајући је и чистећи, те јој
се цвијетови раширише и добише јачи

може да има прави појам о руској сили и о руском имену.

Руска слава у Кијеву, пружа свима словенским народима највешњу прилику, да изашу своје прваке тамо, гдје ће се тако рећи цијела Русија сакупити.

На ономе мјесту гдје се слави деветогодишњица руског покрштења, тамо баш и треба да прваци и изасланици разних славенских племена пруже руку рускоме народу, да се загрле и пољубе са руском браћом у име своје и у име свога племена.

Чеси, Хрвати, Срби, Бугари, Словаци, Пољаци и Словени изаслаше своје прваке и своје свештенике на деветогодишњи јубилеј руског покрштења у Кијеву.

Тамо ће се дакле испитати тако рећи цијело Словенство.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ.

Цетиње, 9. јула.

(Из Двора.) По најповијим гласовима из Париза са пута Његова Височанства показало се, по сложном мишљењу првијех љекара, да је стање здравља Његова Височанства, Богу хвала, тако повољно да ове године није потребе употријевити купатила у Вињи, те се там свршно први повод путовања Његова Височанства. Но тај пут имао је и други разлог и тај се тиче више Његове Свјетлости Књаза Нашљедника, коме је Свјетли Отац био обрекао, како послје свога пута у Русију год. 1881 није ниједне био преко границе Црне Горе, да ће га повести са Собом у Париз. Како је положен испит показао сјајни успјех, на велико задовољство како Свјетлијех Родитеља, тако и учитеља, Господар је одмах са Својим Нашљедником кренуо на пут, управо у Париз, гдје је за младог човјека бистрог ума и живахног схватања неспрочно врело познавања, навјек новијех слика и прилика. Уједно је био смјер, да Нашљедник види оне заводе, гдје је и Господар у то доба у коме је сад Нашљедник, црпо науку, она мјеста и оне прилике те су у млађаној души Књаза Николе оставиле многи свијетли траг за потоњи развитак, много умно сјеме те ће уродити лијепим родом и у души Нашљедника Му. До сад су Свјетли Путници прегледали многе јавне, просвјетне заводе, најме чувени војнички завод Сен-Сир. Како је научна страна овога пута највише била намијењена војничкој струци, узет је у пратњу Нашљедников учитељ из војничких наука, пуковник Н. Р. Овејани.

Свијетли ће путници за који дан кренути из Париза, те ће, не заустављајући се на путу, управо у Вар, гдје ће их дочекати и Њено Височанство са цијелом свијетлом породицом. У Вару ће Њихова Височанства са породицом остати неко вријеме ради купања.

(Школски испити.) Иза Тројица настали су испитни дани за ученике

овдејшњијех школа. О испиту Његове Свјетлости Књаза-Нашљедника већ је била ријеч у овоме листу. Испити у гимназији и богословско-учитељској школи отпочети су 15, а свршени су 23. Јуна, тачно по реду утврђеном. На испитима у гимназији предаједавао је и руководно их Министар просвјете и цркв. дјела г. Јован Павловић. Почето је с првим разредом, који је имао испите два дана. Успјех овога разреда показао се је на испиту, у опште узевши, једва довољан. Кад од 30 уписаних и испитаних ученика њих 8 добију трећи ред и тијем покажу да су неспособни за школу, а њих 4 добију други ред са правом на поправку слабе биљешке, онда је то знак, да је велики проценат оних, који су далеко изостали и испод најниже мјере успјеха, те се тражи за овај разред. Узрок овом појаву биће од чести у случајности, по којој су се ове године стекла у овом разреду дјела од природе слабије обдарена, од чести у неспремности њиховој за предмете гимназијске наставе, а од чести ваља овај јаван приписати општим узроцима, са којих је успјех у гимназији ове године тргнуо натраг и које ћемо доцније поменути. Што се тиче појединих предмета, примјетила се на ученицима јака слабост у оних предметима, код којих мнемотехника слабо што помаже, што је опет јасан знак, да је у већине ученика овога разреда природни темељ за самосталну умну радњу доста нејак или бар још неразвијен. Одговори из науке о вјери и из природописа задовољили су, у колко могу задовољити одговори добивени учењем на памет из прописаних књига. Но при одговорима из математике, српскога и латинског језика запињало се сваки час, јер код првог предмета сама ствар по себи, а код другог и трећег рационална наставна метода дотичнога наставника захтјевала је јачи и самосталнији напор моћи мишљења, чему већина ученика овога разреда, бар на испиту, није показала да је дорасла. Успјех из руског језика није могао никако задовољити. За чудо је, да је и из географије, предмета занимљивога за дјecu и добро заступљеног у нашој гимназији, показан ове године доста слаб успјех у овоме разреду, што се опет ничему другом не може приписати н'ако случајној јаловости у природним даровима већине ученика овога разреда.

Ништа боље, нема се рећи ни о другом разреду. У њему је уписано 23 ученика, а испитан је 21. Од тих седморица су добила трећи ред, дакле по нашим школским законима морају оставити школу, а четворица добили су други ред с правом на поправку

честита жена, коју је задесила несреће. Она је сад кућом у улици Санџе, на другој крају вароши. Он оде тамо и нађе жену.

Поучен искуством Хибер поче издалека да је исповједа, али Фукардовица, дебела као сваљана на краткијем ногама, брбљуша, чим он помену име дјевојчине, засу ријечима као град и на претрг исказа му што је знала, а знала је све. Дакле је мала жива! Врло добро! Врло лијепо! Може се заиста дичити с мајком! А, мој господине! То је галијотица најниже врсте! Да, да, та госпоња Сидонија, — тако се зове откад је обудовила, — од знатна је рода, јер има једнога брата министра, али јој то не смета да води гадну трговину — Сад баба исприча како је ова Сидонија познала још кад је продавала провансалско уље и воће у улици Сент Хоноре, гдје се бјеше с мужем наставила дошавши из Пласана. Муж јој умре, а удовица након петнаест мјесеца родила женско дијете. Бог зна сами с ким га је имала, јер куд се није вукла! На нека та љезина погрешка — једна се погрешка може и опростити али љезина неблагодарност! Да, господине, прва неблагодарност! Но што поједе дућан и сву мужеву оставштину, Сидонија паде на врат-

слабе биљешке у почетку школске године која иде. И овдје је дакле проценат слабијех ученика превелик. Узроци ће бити исти као у првом разреду. У истим предметима показала се иста слабост, у њким предметима још у вишој мјери него у првом разреду.

У трећем разреду успјех је био доста повољан, али је ипак изостао иза снаге овога разреда, јер ученици овога разреда вада су се великом већином одликовали природном даровитишћу. Многи од сјајнијех талената тога разреда посукнули су ове године, не знамо дахом којег злог демона задахнути, ако им није вјетар младачке бујности уљегао у крв, те им загло памет и одвратио је од тихог и непрекидног школског рада, који тражи за се сву прибраност умнијех сила, а не трипикакве спољашње узбуне. Нашли су се у чуду поњек ђаци овога разреда, кад су им прочитане биљешке, на су видјели, да пијесу ове године „први“, као што су били прошлијех година; но у мјесто да траже узрок томе напратку у себи самијема, њима се „крива“ и хтјели би да га припишу неспремности наставника. Ипак је овај разред најбољи; у њему је између 21 ученика 7 одликованих, а само 1 има да поправи слабу биљешку почетком школске године која долази.

О четвртном разреду нема много да се каже. Он је сао на 5 ученика; у њему су остали само они, који нијесу могли бити одабрани да пођу на страну у школе; према томе није се могао од овог разреда ни очекивати сјајан успјех. Њих петорица ипак су се њекако протурили ове године са биљешкама нижег реда; међу њима су двојица са побољјим биљешкама.

Са великим интересом ишчекивао се испит у богословско-учитељској школи. Ово је прва година тој школи, у којој је ваљало да издржи пробу. И издржала ју је доста доврим успјехом. Испити су држани, као што устројство те школе прописује, под предједничством високопросвјетног г. Митрополита, а у присуству г. Министра просвјете и цркв. дјела. Настава је у овој школи стекли ученици са врло неједнаком спремом: једни, који су уредно свршили четири гимназијска разреда, а други, који су само основну школу изучили. Разумије се, да је у таквијем приликама наставницима било одвећ тешко примјешивати на све ученике једноставни методички начин предавања у свијем предметима. Због тога се при оцјени овогодишњег успјеха ученика те школе не смије узимати одвећ строго мјерило, јер је општи

њој, њој истој, госпои Фударковој, која је хранила и дворила док је лежала у бабинама и још је понијела дијете у находиште. „А чим је Сидонија мени то нахвалила? Кад сам ја доцније осиромашила, не само што ме није помогла, него ми нехтје исплатити за онај мјесец дана што сам је држала у својој кући, нити ми шбеде вратити петнаест динара, што сам јој дала из руке у руку!... Данас та честита госпоња Сидонија држи дућан у улици Фобур-Поасонјер и уз дућан три собице при земљи, гдје, тобоже, продаје читке, али продаје... све! Ах, красна жена, красна мати! Баш заслужује да је човјек позна!...

Сахат након тога разговора Хибер се шеташе испред дућана госпоње Сидонаје, он назрије неку мршаву, блиједу жену, одјевену у црне изношене хаљине, измрљане сваковрсним пјегама. Гледајући је, не би јој могао одредити године, нити би могао познати је ли мушко или женско, н'ако по одјећи. Хибер одмах помисли: никада матерински осјећај није потресао то ледено срце, а камо ли да се она сјећа дјетета, коме је случајно мати! — Вјешто он пропита сусједу за њу и увјери се да је истина што је бабускера причала. Поред свега тога љовјек се

успјех морао остати њекако на средни између онога, што се с разлогом могло очекивати од ученика, који су једва са спремом, те је даје наша основна школа, ушли у овај завод, и између овога, што би се с правом могло изискивати од ученика, који сврше четири гимназијска разреда. Доиста су њеки међу оних, који су из гимназије ступили у овај завод, показали сјајан успјех; а исто су тако њеки међу оних, који су из основнијех разреда ступили у ову школу, показали успјех, који се је једва могао очекивати од њих. Једно с другијем узевши можемо бити задовољни, с овогодишњијем резултатом од наставе у тој школи. У примједбе о појединим предметима не можемо се овдје упуштати.

Много је претрпјела ове године и гимназија и богословско-учитељска школа са ненадних мијена и удара који су их снашли, и то су они општи узроци, са којих ове године успјех није могао бити опак сјајан као што је био прошлијех година. У свакој школи, ако ће да буде успјеха, мора настава тећи правилно и постојано по прописаном распореду, без мијена и прекидања. Несрећним случајем морала се је код нас у гимназији ове године настава три пута прекидати, преиначавати и на ново распоређивати: прво, смрћу проф. Машановића; друго, смрћу управнога професора Беаре; а треће, отпустом проф. Иванковића. Такви догађаји, с којима је вада скопчано застајање и ремећење у току наставе, морали би ослабити и заводе са много обилатијим наставничким снагама и средствима, а камо ли да не ће оставити неповољнијех трагова на напнијем заводима, у којима професори морају да буду тако рећи сваштари и да по невољи скачу с једнога предмета на други. Није дакле чудо, што се је ове године успјех у гимназији показао слабији него што је био прошлијех година.

Испите у гимназији благоволио је у два пута походити Његово Височанство Књаз, један пут са свијетлим Књазом-Нашљедником.

У очи Петрова-дне, у уторак 28 пр. м., иза „благодарења“ читане су ученицима у Зетскоме Дому свечаним начином биљешке и раздаване су им свједоцбе. Овој свечаности благовољела је присуствовати Њено Височанство Књагиња, високопросвјетни г. Митрополит, царско-руски Министар-Резиденат г. Аргипропуло и повећи број достојанственика и чиновника. Одликовани ученици добили су награде у књигама. Иза опроштајне бесједе Министра Просвјете ученици су уз одушевљене усклике: „Живео Господар!“ отијевали химну народну, и тијем је светковина ова завршена.

још ницао, још се једном уврати у улици Тасонјер и примаче се к вратима г. Сидоније. Није ли у реду било да се пријави и да каже рашта је дошао и да чује хоће ли привољети? Он, као поштен човјек, тек послје тога имао је право судити може ли раскинути за вијек везу између матере и кћере. Тако је Хибер у двоумици шетао испред дућана за неколико, пак од једном обрну леђа и побјеже. У вези бјеше већ у Вомоту.

Жена му истога дана дознаде од судца да је готова исправа, којом се они постављају за законите старатеље Анђелине. А кад га Анђелија на повратку загрли, он познаде по њезињу погледу да се досјетила рашта је додио у Париз и њезине очи као да га питаху за мајку. Тада Хибер просто рече:

— Моје дијете, твоја је мати умрла?

Анђелија се заплака и први се јаче уза њ. О томе се већ никак није помињало. Она поста њихова кћи.

(Наставиће се.)

Ученици су се разлили својим кућама. —

Испити у овдашњем Женском Институту држани су у петак и суботу 24. и 25. Јуна, под предједништвом и руковођењем Њеног Височанства Књагиње, или, у заступству, Њене Свјетлости Књагиње Милице. Испитиване су ученице из прва три разреда, а из овјех предмета: закона божјег, српског, руског и француског језика, историје опште и српске, географије, рачунице и физике. Успјех се показао, у опште узевши, доста добар, али је ипак испод оне мјере, која се с правом има тражити од ове школе и која се с разлогом може очекивати од ученица од природе добро обдарених, као што су ове у Институту. Узроци, због којих се та мјера није постигла, и овдје су више спољашње и случајне природе. Штетне пошљедне честијех мијена у непосредној управи овога завода као и честијех прекидања у току наставе показују се очигледно на самоме успјеху ученица. Уз то ове године и поњски предмети нијесу били добро заступљени, те је и та околност много допринијела слабијем успјеху. Нарочито важи то за француски, а од чести и за руски језик. Ово ће се, без сумње, на ум узети у почетку школске године која наступа, и онда ће се, при данашњој управи која свако признање заслужује, показати и жељени успјех на крају године.

ГЛУХИМА.

Једно чељаде излјечило се је простим лијеком после 23 године глухоте и зујања ушију, послаће сваком бесплатно опис лијека, ко га гођ буде заискао у: Nicolson, London, England, W. C. 21 Bedford sq.

Д О И С.

Сан-Франциско, 19 (7) јуна.

Да вам се јавимо и ми једном, из овог можда најдаљег краја гдје још има Срба у заједници, са брјегга Тихог Океана. Познато вам је да овдје живе од више година досељеници, које из Црне Горе и Приморја, које из других српских крајева. И ако смо се сви овдје наши ради своје зараде и привреде, ипак нам је вазда мило сјећати се своје старине и свога завичаја, не можемо никад заборавити да смо Срби. Да би се народна свијест у нас хранила и све више развијала, ми смо овдје прије више година, у закљону славне „звездане заставе“ слободне Америке, саставили „Српско-Црногорско-Друштво“, коме је задатак да редовним саставцима и дружевним годишњим забавама храни и постиче свијест о племеничкој, о српској и словенској заједници међу нама.

Допустите да вам сад опишем наше потоње весеље, да видите како ми овдје живимо, и како се забављамо и сјећамо своје драге постojбине, те да се и ви сјетите нас и да знате да имате браћу и пријатеље и у ови далеки крај земљина шара.

На 10 јуна, по новом, чинило је овдашње Српско-Црногорско-Друштво „свечани дан“, као обично сваке године. У јутро рано скупили су се сви чланови друштва са својом породицом у друштвеној кући, а на 8½ часа кренуло је цијело друштво са музиком кроз град. Мужика је ударала српске пјесме, као „Радо иде Србин у војнике...“, „Већ се српска застава...“ и друге које су тамо нашем народу познате и миле. Друштво је ходило по реду, све два и два, напријед мужика, а за мужиком двије заставе, американска и српска тробојница, са двоглавим Душановим орлом и четири ђ. Неки чланови друштва носили су на прима тробојне руже са златним китама и тробојним тракама. А сви други имали су по комад бијеле свилене траке са реченим орлом и натписом: Serbian-Montenegrin L. B. S. June 10 th 1888. Цијело је друштво шло ијенице до жељезничке станице, гдје је стигло на 9 часова и 35 минута, Ту их је дочекала спремна жељезница и многобројни народ који је кренуо да се проведе на свечаности нашег друштва. Након 15 минута било је све наредно и жељезнички воз упути се к одређеном мјесту, за данашњу нашу свечаност, а то бјеше Belmont Park. Пошто је воз кренуо, ишао је Г. Томановић, тајник друштва, и још један члан кроз кола и дијељаху споменуте траке за напреа и биљете за игру сваком госту бес-

платно. Без друштвеног биљета није нико мога ући у жељезнички воз, но ко није имао, морао га је добити на станици. За вријеме вође пјевало је друштво српске пјесме. У то стиже воз пред речени парк, народ изађе и упути се уза свирање мужике кроз врт до дворане која бјеше намијењена за игрању. Кад је народ улега у ту дворану, заставници побише заставе, а мужика поче да свира игре и народ се заљуби у весељу играње. У толико је настало подне и народ се стана разилазити по густој дубрави и зеленој трави, уморен а доста и огладнио од скакања. По трави бјеху намјештени столови за благовање. Многи је носио собом јела и пића, а који није, могао је добити у гостионици, што гођ је зажелно.

За столовима се пјевало свакијех српских пјесама, а други гађаху из пушача у нишан. Вјерујте ми, читаоче, није могуће описати радост и весеље србадије, која се стекла у овој лијеној слободи да окријени своју народну свијест разговором српским и лијепо српском пјесмом.

Но разиграно весеље није се задовољило само ужом заједницом српског племена, но се брзо раширило на цијело словенство. Томе су дала повода вриједна наша браћа Чеси, који су дошли к својој браћи Србима, да заједнички и брачки проведу овај дан. А било је, разумије се и мноштво страног народа, особито Американца, који су се дивили овакој свечаности и сви су се сложили у томе, да је ово најљепши, највеселији, најсвојскији „пикник“ од свијех те се чине у ови град и околину му.

Послије подне наставила се играња. Сад бјеше на реду „чешка бесједа“ са чешкијем народнијем играма, које је неколико дана прије учила овдашња српска и чешка омладина, момци и дјевојке, те је све особито лијено и тачно одиграте.

За тим је дошло надигравање и трка, све о скупоцијене награде у злату, сребру или свили. Трка се трчала у шест махова, овим редом: I. људи (старији), II. госпоње, III. момци, IV. госпођице, V. мушка дјеча, VI. женска дјеча. Који би први доша до биљегга, тај би понио за награду намјењену ствар. На пошљедак се онет наставило играње и балала су се још 4 комада. Тачно на 5½ часа после подне кренуло је цијело друштво истим возом жељезничким у град и стиже на станицу на 6 ч. 38 м., на одатле главном улицом „Marchet Street“ уза свирање мужике. Пред кућом друштвеном завршила је мужика једним руским комадом. Народ је улазио у кућу између двије заставе. Пошто су сви улегли у свечану дворану, рекао је предједник друштва, Госп. Б. Радовић лијено слово о српству и српској тробојници, на што се народ одазвао едушевљеним узвицима: „живио!“ На пошљедак је захвалио народу који је дошао на ову свечаност, на што се онет заорило бурно: „Ура!“ „Живјело српство! живјело словенство!“ Са пјевањем „многаја љета“ завршила се свечаност тога дана и народ се разишао, весео и задовољан, свак својој кући.

Крето II. Милишић.

К њ и ж е в н о с т.

Црни листови. Записник кривичних догађаја. Књига IV. — Свеска I. Садржај: I. Вјерујте у бога. Уређује и одговара Степа. II. Видаковић. Цијена 50 пара дин. — По реду ова је свеска 16.

Извјештај о српској великој гимназији. У Новом Саду. За школску годину 1887/8. Штампарија српске књижаре Браће М. Поповића 1888.

Садржај: О биљу и цвијећу на њему у нашим народним пјесмама. Нависао Марко Кречаревић. — Власти и старешинства гимназије. — Шта се предавало ове године из обилгатних предмета. — Важније наредбе и дописи. — Учевна средства. — Извјештај о бесједи. — О ученицима. — Испит зрелости. — Оцјена владања ученика.

Narodne pjesne Muhamedovaca u Bosni i Hercegovini. Sabrao Kosta Hörmann, savjetnik zem. vlade za Bosnu i Hercegovinu. Knjiga prva. — Sarajevo. Zemaljska štamparija 1888. 624 стр. вел. 8-е.

П р о с в ј е т а.

Послије нашег дописа „из Војводине“, у прошлом броју, доносимо и ову биљешку из кикићанске „Садашњости“:

„(500-годишњи помен косовским мученицима). Изасланици српских пјевачких дружина доконали су о Видову дне ове године на цар Лазареву гробу у Раваници ево ово: 1. Да се на догодишњој раваничкој слави пјева заједнички „Станковићева литургија“. 2. Да се путем српске журналистике позову сви срп. пјесници, да сијевају химну а све српске композисте да исту компонују, на која буде најбоља, та да се на догодишњој прослави отијева. 3. Да се позове управ. одб. срп. нар. позоришта, да за догодишњу рав. славу пошље

позориште у Раваницу, да одигра двије представе и то: „Зидање Раванице“ и „Бој на Косову“. 4. Уступа се новосадеком чит. пев. друштву, да за дан матичине главне скупштине позове изаславике свију пјевачких друштава у Нови Сад, којом би се приликом изабрао централни одбор: на којој би се скупштини имали прочитати донешена три горња закључка и који би имали одредити, које пјесме да се заједнички од пјевачких друштава пјевају и гдје завршетак прославе да буде“.

У м ј е т н о с т.

П О З И В.

Учтиво се обраћамо словенскијем, хрватскијем и српскијем родољубима позивајући их пријатељски да се изволе претплатити или наручити трећу књигу мојих гласботвора, коју каним у кратко вријеме објелоданити. У књизи ће бити опширно и разноврсно градиво те се надам да ће занимати свакога који се бави гласбом или пјевањем. Садржај књиге биће овај:

I. Гуслам (И. Сундечић) за мушки збор.
II. Ој ветани солнце моје! (С. Грегорич) за Сопран или Тенор с пратњом гласовира.

III. Болгарска даворија (А. Апкерц) за мушки збор.

IV. Полонез за гласовир.

V. Вени цвијете! (А. Шеноа) за мушки збор.

VI. Пяташ, душо... (Л. Вукелић) за Баритом с пратњом гласовира;

VII. Прољетна пјесма (И. Ф. Гуадулић) за мијешани збор.

VIII. Љубичица (А. Харамбашић) за мушки збор.

IX. На горо! (М. Вилхар), двојев за виши и нижи глас с пратњом гласовира.

X. Лијеп је данак прољетан (А. Харамбашић) за мушки збор.

XI. Када ми звјездо (Л. Вукелић) за алт или бас с пратњом гласовира.

XII. Тужаљка (Ф. С. Вилхар) за мушки збор.

XIII. Скерцо за гласовир.

XIV. Весело! (Ф. С. Вилхар) за мушки збор.

XV. Ој ти лане! (А. Харамбашић) за мушки збор.

XVI. Спјету (Ф. С. Вилхар) за мушки збор.

XVII. Гавот за гласовир.

XVIII. С Богом! (Ф. С. Вилхар) за мушки збор.

XIX. В спомен Мирослава Вилхарја (А. Фунтек) за мушки збор.

XX. Каж ми! (А. Харамбашић) за мушки збор.

XXI. Егид за гласовир.

XXII. Гесло (Ф. С. Вилхар) за мушки збор.

XXIII. Мазурка (Ф. С. Вилхар) за мијешани збор с пратњом гласовира.

XXIV. Предигра к „Балканској Царници“ (Никола I.) за оркестар, приређена за гласовир (четвероручно).

Како ће, због обилатог садржаја, тешковни трошкови бити велики, а морам их напријед платити, молим особито досадање наручнике својих гласботвора да ми изволе послати претплату — два фиорина а вр. — јер само ћу тако моћи дјело што прије излати. Од наших дружина и чланова чекам изданиху потпору.

Прва књига је сасвим распродана; но ако би се јавило доста нових наручника, могла би се поново штампати. Цијена је два фр. а вр.

Друга књига још се може добити по 1 фр. 60 новч.

На пошљедак јављам потп. опшINSTVУ, да ћу после треће књиге издати и моје најновије дјело:

Z V O N I M I R

краљ хрватски

романтична опера у 3 чина.

у гласовирном извату с цијелом партитуром и цијелим текстом. Да бих олакшао наручницима, науими сам то дјело издати у три књиге, за сваки чин једну књигу по 2 фиорина. Разумије се да дјело излази као рукопис и да се према јавности задржавају сва права.

Захваљујући југословенским родољубом на досадашњој потпори, надам се чврсто да ће и овом приликом уважити мој труд и одазвати се овом позиву.

Спјет, на дан св. Ђирила и Метода 1888.

F. S. Vilhar.

Јавна Захвала.

Господин Арса Пајевић, издавалац српских књига у Новом Саду, послао је и ове као и сваке године 126 комада врло лијепих књижица, одабраног, различитог садржаја, да се као дар од његове стране подијели ђацима Црногорскијех школа. — Књиге ове, по жељи племенитог и родољубивог дародавца, приликом годишњијех испита, — раздате су Црн. ђацима, у име којих изјављује му се овим путем тпша захвала.

Цетиње, 9. Јулија 1888.

Гл. Школ. Надзорништво.

Бр. 248.

С Т Е Ч А Ј.

У овдјешњој Гимназији упражњена су и имају се почетком идуче школске године 1888/9, попунити ова професорска мјеста:

1) Два професорска мјеста за класичну филологију;

2) Једно професорско мјесто за природне науке, евентуално математику.

С овјем мјестима склопана је годишња плата: за професоре 800 форината, за помоћнике 400 форината у злату.

Они, који желе заузети једно од тијех мјеста, имају своје нужним свједоштвама поткријељене молбенице послати потписаној канцеларији најдаље до 15. Августа ове године по старом календару.

Цетиње, 7. Јула 1888.

Канцеларија

МИНИСТАРСТВА ПРОСВЈЕТЕ

и

Црквених Дјела.

(1—3)

Бр. 249.

С Т Е Ч А Ј.

У овдјешњој Богословско-Учитељској Школи упражњено је и има се почетком идуче школске године 1888/9, попунити мјесто професора педагогике (теоријске и историјске) и методике (с практичним вјежбањем).

По одсјеку III. а §-у 11. „Правила о Устројству Богословско-Учитељске Школе“ тражи се од тог професора, да је стручно педагогичко-дидактички образован.

С мјестом овим склопана је годишња плата: за професора 800 форината у злату, а за помоћника 60 форината у картама за сваки седмични час.

Који жели заузети то мјесто, нека своју нужним свједоштвама поткријељену молбеницу пошље потписаној канцеларији најдаље до 15. Августа ов. г. по старом календару.

Цетиње, 7. Јула 1888.

Канцеларија

МИНИСТАРСТВА ПРОСВЈЕТЕ

и

Црквених Дјела.

(1—3)

Бр. 253.

П О З И В.

Сви они ученици, који су се прошле школске године 1887/8 учили на страни о трошку Њиховијех Височапстава Књаза или Књагиње, или о трошку државном, позивају се овјем, да најдаље до 15. Августа ов. г. по стар. календару поднесу потписаној канцеларији своје свједошће, извјештаје или подесе за ту годину.

Ко то не учини до означеног рока, сматраће се као да није школу походно у минулој школској години или да је свршио течај годишња са рђавим успјехом, па ће му се обуставити стипендија.

Цетиње, 7. Јула 1888.

Канцеларија

МИНИСТАРСТВА ПРОСВЈЕТЕ

и

Црквених Дјела.

(1—3)

О Г Л А С.

Сребрни нож и леденица покојног капетана Лаза Деље из Доњег Краја данас је на продају, оба су комата од чистог сребра, најбоље до данас сребрно оружје, с тога ко би желно то оружје купити, нека се ради погодбе обрати или Управи вароши Цетиња или потписатом.

Цетиње, 8 августа 1888.

Стево Деља.

О Г Л А С

Част нам је јавити п. п. акционарима Књ. Црн. повлашћеног паробродског Друштва, да се обречена за Јун ов. г. скупштина акционарска није могла држати због тога, што до тога времена, па ни до данас још није стигао обећани бр ј уписника на акције тога Друштва, којим би се имало потунити смјештање (иласпрање) свијех издатих акција.

У свијед тога потписани одбор ставио је крајњи и потоњи рок на 15 Августа ове године по старом календару, до кога се рока има очекивати упис свијех друштвених акција.

Ако се до тог рока упишу све акције, сазваће се на **Малу Госпођу** ове године конститутивна скупштина акционарска, која ће Друштву дати коначно устројство.

Ако се не упишу до тог рока све акције, сазваће се ипак на **Малу Госпођу** ове године скупштина од постојећих акционара, да ријеше: или о **опстанку** или о коначном **разрјешењу** Друштва.

У потоњем случају уплаћени акционарски новац, који се сад налази већином код једне Банке Тријешћанске а од чести код Друштва на Цетињу, вратиће се акционарима у потпуном износу заједно с интересом од онога дана, кад је положен.

Цетиње, 7 Јула 1888.

ПРИВРЕМЕНИ ОДБОР КЊ. ЦРН. ПОВЛ. ПАРОБРОД. ДРУШТВА.

Секретар:
Вуко Вулетих.

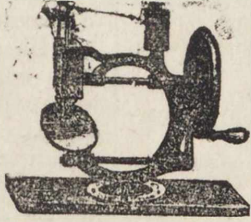
(1-3)

Председник:
Јован Павловић.

THE FLORA

12¹/₂

ФРАНКА

ИЛИ 6 ФОР.

25 Н. А. ВР.

НАЈНОВИЈА И НАЈЦЈЕЊА ИНГЛЕСКА ШИВАЋА МАШИНА

The Flora

шије све шавине, од најтањег постава до најдебљег сукна. Препоручује се особито шваљама, породицама и т. д. због своје простоте, истрајности, цјеноће, брзине и познате лијепе израде. Цијена је потпуне шиваће машине „FLORA“, са 6 игала, вртеном, судом за уље, све наредно за употребу:

12¹/₂ ФРАНКА ИЛИ 6 ФОР. 25 НОВ. А. ВР.

САМО ЗА 8 ФИОР. ИЛИ 16 ФРА-

нака продаје се врло лијеп патентовани ПРИБОР за трезу, од најљепшег англо-британског сребра, а јемчи се да ће бјелина прибора трајати **ДЕСЕТ ГОДИНА**.

- 12 (6 ојница и 6 виљушака-пируна) од англо-британског сребра.
- 12 ојница за кану.
- 6 ножева.
- 1 ојница за јуху.
- 1 ојница за млијеко.
- 6 чашица за јаја.
- 1 напраник.
- 1 цједило.
- 6 резаних приказника.
- 2 свијетљака за салон и трезу.
- 48 комата.

Свијех 48 комата, што је прије коштало 40 фиор., само за 8 фиор. или 16 франака.
Што се не би допало, прима се назад. Наручбине извршују се само кад се пошаље новац, јер у Црну Гору не може се слати на ривалеу.

Адреса: **Waarenhaus, „Zur Monarchie“**,
Wien, III. Hintere Zollamtstrasse 9.

(1-6)

САМО ЗА 50 НОВИЋА МЈЕ- СЕЧНО МОГУ СЕ ДОБИТИ друштва италијанског Црвеног Крста лутријски биљени, зајамчени Њиховим Височанствима Краљем и Краљом краљевине Италије.
Главни добитци 100.000, 50.000, 35.000, 30.000, 20.000, 15.000 и 4.000 италијанских лира. Сваки биљет 2.000 мора добити. Играње је 1 фебруара, 1 маја, 1 августа и 1 новембра.
Будући да је прво играње 1 августа, препоручује се купцима Банкарска кућа **Армина и Прајса**.
Репрезентант **Карло Биљен**.

О Г Л А С

Купујем поштанске марке **црно-горске**, употребљене. Ко их има на продају, молим да ми пошаље своју пошту са свијем условима.

Р. Müldner
Д. Тузла (Босна).

ПОШТАНСКИ РАСПОРЕД

ЛИСТНА ПОШТА

ПОЛАЗИ С ЦЕТИЊА ЗА ИНОСТРАНСТВО:

у Недјељу	у 11 ¹ / ₂ ура пред подне	} Предавање у означене дане од 8 ура до 11 пред подне љети, а од 9 ура до 11 зими.
у Понедељник	у 11 ¹ / ₂ ура пред подне	
у Сриједу	у 11 ¹ / ₂ ура пред подне	
у Петак	у 11 ¹ / ₂ ура пред подне	
у Суботу	у 11 ¹ / ₂ ура пред подне	

ДОЛАЗИ НА ЦЕТИЊЕ ИЗ ИНОСТРАНСТВА:

у Понедељнику	у 11 ура пред подне	} Раздавање у 12 ура на подне	} ако пароброд стигне на вријеме у Котор.
у Уторник	у 11 ура пред подне		
у Уторник	у 6 ура по подне		
у Петак	у 11 ура пред подне		
у Суботу	у 11 ура пред подне		

ДИЛИЖАНЦА

ПОЛАЗИ С ЦЕТИЊА ЗА ИНОСТРАНСТВО У ПЕТАК У 11¹/₂ УРА ПРЕД ПОДНЕ. Предавање у Четвртак до 5 ура по подне, а у Петак до 10 ура пред подне.

ДОЛАЗИ НА ЦЕТИЊЕ ИЗ ИНОСТРАНСТВА У СУБОТУ У 11 УРА ПРЕД ПОДНЕ. Раздавање у 12 ура на подне, ако стигне на вријеме.

ЛИСТНА ПОШТА

ПОЛАЗИ С ЦЕТИЊА ЗА УНУТРАШЊОСТ:

у Недјељу	у 12 ура на подне	} Предавање у означене дане од 8 ура до 11 пред подне љети, а од 9 ура до 11 ура зими.
у Сриједу	у 12 ура на подне	
у Петак	у 12 ура на подне	

Долази на Цетиње из унутрашњости:

у Понедељник	у 9 ура пред подне	} Раздавање у 10 ура пред подне	} ако пошта стигне на вријеме.
у Четвртак	у 9 ура пред подне		
у Суботу	у 3 уре по подне		

ДИЛИЖАНЦА

ПОЛАЗИ С ЦЕТИЊА ЗА УНУТРАШЊОСТ У НЕДЈЕЉУ. Предавање до 10 ура пред подне. Долази на Цетиње из унутрашњости у четвртак. Раздавање у 10 ура пред подне.

Канцеларија је за примање сваки дан отворена од 9 ура до 12 на подне, и од 3 до 5 ура по подне љети, од 1. Априла до 1. Октобра (изузимајући оне дане у које пошта полази у које је отворена љети од 8 ура до 11 пред подне). Зими отворена је од 9 ура до 12 на подне и од 2 до 4 по подне за предавање, од 1. Октобра до 1. Априла, (изузимајући оне дане у које пошта полази у које је отворена зими од 9 ура до 11 пред подне).

Канцеларија није отворена у празничне дане по подне, ако не долази пошта у поменуте дане.

По овом распореду вршиће се поштанска служба од данас до друге наредбе.

ПРИМЈЕДБА.

ДОЛАЗАК ПАРОБРОДА У КОТОР:			ПОЛАЗАК ПАРОБРОДА ИЗ КОТОРА		
у Понедељник	из Креа	у 3 ¹ / ₂ уре по подне	у Понедељник (трговачки)	за Сењску Ријеку	у 7 ура пред подне
у Понедељник (бровов)	из Сењске-Ријеке	у 4 ¹ / ₂ уре по подне	у Уторник	за Трет	у 7 ура пред подне
у Уторник	из Трета	у 10 ³ / ₄ уре пр. подне	у Уторник	за Кре	у 5 ¹ / ₂ ура по подне
у Четвртак	из Трета	у 5 ура по подне	у Четвртак (бровов)	за Сењску-Ријеку	у 5 ¹ / ₂ ура пред подне
у Петак (бровов)	из Трета	у 3 ¹ / ₂ уре по подне	у Петак	за Кре	у 9 ура пред подне
у Суботу	из Креа	у 4 ¹ / ₂ уре по подне	у Суботу (бровов)	за Трет	у 10 ура пред подне
у Недјељу (трговачки)	из Сењске Ријеке	у 5 ура по подне	у Недјељу	за Трет	у 5 ура пред подне

Цетиње, 5. Јула 1888.

У П Р А В А
КЊАЖ. Ц. ЦИГОРСКИХ ПОШТА.